

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Speculum animae peccatricis

Jacobus <van Gruitrode>

[Köln], [um 1493]

Capitulum quartum

[urn:nbn:de:bsz:31-293388](#)

cundū est si aliq's receperisset dona maxima a domino suo ad
multiplicandum et lucrandum et q' ip'e deberet habere lu-
crum superflue expenderet et p' nihil daret in contemptu dñi
impie ageret et cōtra curialitatē dñi sui ingratus esset. sic ē
peccator q' corpus et aliam. sensus anime vires corporis. tpa
lia bona spaciuz vite et alia multa magna beneficia recepit
a deo et omnia ista expendit in cōtumeliam creatoris peccādo
multipl'r apteq' faciendo cōtra bonitatē dei. De aia quippe
que tradita est nob̄ a deo q'si thesaurus p̄ciosus. sic d' Grego
rius. *Ue mibi si talentū mibi traditū in animā meā neg-
ligenter seruauerero. que p̄cioso sanguine agni incōtaminati
appreciatur.* De tempore dicit idem Grego. Non est tem-
pus tibi impensum quod nō a te exigeret qualiter expensum
fuerit. Tercū exemplū est. si est aliq's seruus dispensator bo-
noz alicuius dñi q' bonū panem et bonum vinū et meliora
cibaria daret extraneis et inimicis dñi sui. et dñs suo daret
de pane corrupto et de fufure ad comedendū et etiā de pu-
tridis carnib' et piscibus. daret quoq' ei ad potandū de vi-
ni sui secibus impie a geret et contra dñm suū. Sic est pecca-
tor illud quod pulchritus et melius est de vita sua. id est in-
ventutum et fortitudinē suam dat mīndo et dyabolo q' sunt
inimici xp̄i. et qd̄ peius est. i. noūissimū vite sue pponit deo
suo dare. nō sic faciebat David cū dicebat. Fortitudinem
meā custodiā. ad seruendū tibi. et Eccl. ait. Noli affer-
re dño feces senectutis sed vinū libaminū floride inuentu-
tis. et de peccatorib' pīnam differentib'. Hec ait Gregor⁹.
*Satis alienus est a fiōe q' ad agendū pīnam tempus senec-
turis expectat. cum nullū diem vite sue in sua habeat pote-
state: idcirco iuxta consilium Isidori. Festinare debet vñus
quisq' ad deum penitendo dum potest. si dum potest nolue-
rit oīno cum voluerit tarde non possit. Iḡ festina ad peni-
tentiam carissime ne tardaueris ut non cum fatuis virginī
bus finaliter excludaris.*

De contemptu et odio mundi
Capitulum quartum.

Dolite diligere mundū neq; ea que in mundo sunt.
Si quis diligat mundū nō est caritas dei in eo. mū
dus transit et cōcupiscentia ciuis. i. Johā. i. Et hec
verba pertractās beatus Augustinus ait: Quid vis utruz
amare tempalia et transire cum tpe. an mundū non amare et
in eternū vivere cum deo. amas seculū absorbebit te. amato
res tuos vocare nouit non portare. mūdus nempe quasi ex
communicatus est qz sicut pro excommunicato nō oratur
in ecclesia sic nec xp̄us orat pro mundo. qui tamen pro suis
crucifixoribus oravit. qz stultum est etiam tali domino ser/
nire. qui in fine seruum mundum et sine mercede ejercere con/
suevit sicut facit mundus. Unde loquitur ad Soldanū rex
babylonie cum apud damascum infirmaretur vñq; ad mor/
tem et sc̄ret sibi mortem imminere. signiferum suum vocat
dicens ei. Tu soles ferre vexilla mea ad bella. fer nunc mor/
tis mee vexillum. scilicet hunc panniculum per totā das
cum dicens. Ecce orientis rex moriens non fert secum nisi
hunc vñlem panniculum. Simile vero legitur. q; quidā rex
lothoringie iuuenis (cuz esset in extremis) respiciens sua pa/
lacia et domos suos dixit pluribus audientibus. O domi
ne ibesu quantū contēndus est mundus iste. ecce qui tot
habui palacia et hospicia nescio quo debeat hac nocte ire
vel qui debeat me hospitio suscipere. Relinque ergo opec/
tator diuī ciuiū in hoc mūndo anteq; in tanta paupertate re/
linquaris ab eo Jacobi. i. Qui amicus est huius mūdi. dei
inimicus constituitur. Et Gregorius. Tanto deo quis est
primum quāto ab amore mūdi est alienius. Ad quod signifi
candum christus nudus extra ciuitatem pativolut et cru/
cifigi. vt ostēderet sibi nihil esse cōmune cū mundo. et quicū
qz voluerit sequi passionis fructum debet exire mundū. sal/
tem per affectū et mundanā conuersationē. Unde dicit dñs
Hiere. Fugite de babylonia et saluet vñusquisq; animā suā
Babylon fm Hiero. interpretat̄ domus confusionis et sig
nificat hūc mundū. in q; iā vñiq; regnat p̄fusio tā in clero qz
in populo. tam in religiosis qz in secularibus. tam in senib;
qz in iuuenib;: tam in viris qz in mulierib;: ita vt merito

dicat **Johannes** in canonica sua **Totus mundus in malo-**
gno positus est, et idcirco consulit Bernardus fugiendum
esse ad vitam religiosam dicens. Fugite de medio babilo-
nis id est de mundo et salute animas vestras. Quolate ad
ribes refugii id est ad vitam religiosam ubi possitis de pre-
tentis agere penitentiam: et futuram gloriam fiducialiter po-
stulare. **Nō vos penitentie austertas deterreat qz non sunt**
condigne passiones huins tqz ad ppteritā culpam que re-
mittitur et ad futurā gl̄iam que promittit. **Sciendū qz mū-**
dum debemus fugere propter quatuor. **Primo em̄ solēt sa-**
pientes recordare a loco infecto, pestilentia vel fetore, et max-
ime quādō vel egroste sentiunt vel egrotare se agnoscit, ta-
lis est mundus qz tot mala peccantū habet, videmus enim
tot fetores inficienes animā nostrān quos recipimus. id
circo cum p̄tm sit morbus cōtagiosus fugienda est socie-
tas maloz, quā non est cautum sanis cum leprosis habita-
re. **Et Eccl: xiiij. dicitur. Qui tetigerit picem inquinabit ab**
ea, et qz cōmunicauerit cū s̄ugbo induet supbiā. **Et Hiero.**
Certe nihil tam nocet hominibz qz mala societas. **Talis em̄**
efficiet homo qualī societate pfruitur, nuncqz cū agno lupus
habitat, vir castus societate luxuriosi aufugit plusqz impos-
sibile puto virum diuitius in bonis p̄manere qz opibus ma-
lorum assidua cōversatione vtitur: vociferat psal. **Cū sanc-**
to sanctus eris et cum peruerso puerteris, et cum viro electo
electus eris, sicut em̄ nocet mala cōversatione ita prodest bo-
na. nihil potest comparari huic thesauro, qui bonam inue-
nit societatem vitam inueniet diuitijs afflui. **Et ut certe ve-**
re dicam, raro homo bonus vel malus efficitur nisi ob so-
cietatis cām, puer em̄ cor tanqz tabula rasa in qz nihil depi-
ctū est fore; qz illō ergo qd̄ a societate recipit vsg ad senectā
retinet sive bonū, vt ait Hiero, sive malū. **Debemusqz nos**
elongare a mundo malo propter mali vicini mōlestiam, nul-
lus autē vicinus ita potest nocere sicut vicinitas peccatorz,
quoz mundus plenus est. **Sed̄ solēt sapiētes recedere a lo-**
cis in qbus tūc se tradi in manibz iūnicorz suor quod
facit mundus ppter quod sibi cōgruit illud iude traditoris.

Quemque osculatus fuiro ipse est tenete enim que verba de
mūdus demonibꝫ nā quos mūdus osculaꝫ in pñti. i. exal/
tat honoribꝫ hostibus eius scz demonibꝫ tradit vñ Piero.
Signū manifeste damnatōis est in hoc mūdo sua bñplaci
ta assed. a mūdo dilig. errat in via qꝫ p dñntias z delicias
festinat ire. **H**ec Biere. Tercio solent sapientes se elongare
aliquo loco propter aliquid periculū. mūdus aut̄ locus est
periculissimus qꝫ mare dr. vñ psal. **D**oc mare magnuz et
spaciosum manibꝫ periculū huius mundi siue maris iuxta
verbū Berū probat. transiuntū raritas z peiuntū multitu
do in mari marisilie de q̄tuor nauibꝫ vix erit vna. **I**n huius
mundi mari de quatuor animabꝫ vix saluat vna: quasi em̄
locus diluuij est mūdus iste vbi pauci respectu peiuntū sal
uant. mundus est sicut fornax babilonica igne infernali suc
censa. ideo valde timendū est homini in eo qꝫ ad sibilū vni/
us verbi accendit igne ire. ad vnius mulieris aspectum ig/
ne luxurie ad aspectum vnius rei p̄ciose igne cōcupiscentie
Quarto elongatse homo dissipatus ab aliquo pp̄ter inimi
ci capitalis timorem. **I**nimicus noster capitalis est diabo/
lus p̄nceps mundi qui mortē nostrā minat a quo nos elon
gamus dum mundum deserimus Eccli. xi. **L**onge esto ab
hoie potestatem habente occidēdi. homo iste est dyabolus
qui sic dr. qꝫ ab homine deuincit. **N**at. xiiij. **I**nimicus ho
mo hoc facit. **P**ropterea sciendū est qꝫ aliter nō p̄t perfec
te vinci mundus nisi p̄ exitū ab eo. vnde legiſ in vitaspatriū
qꝫ beatus Acernius adhuc in palatio imperatorꝫ existens ro
gauit deū dicens Dñe obsecro dirige me ad salutē et venit
vox dicens ei Acernie fuge hoies et saluaberis: ipse autē sta
tim ad monachalē venit vitam Item deum orauit dicens.
Dñe dirige me ad salutē et vox iter. dicit acernie fuge vince
tace quiete. **D**ecem sunt radices nō peccādi. nam in fuga
vincit concupiscentia carnis. silentio: supbia vite. quiete desī
deriorꝫ auancia. Itē Iido. ad contēptum mūdi nos exhor
tan s air. **S**i vis esse q̄etūs nihil seculi appetas. abiice abs
te quicqđ bonū propositum impedire poterit esto mortuus
mundo et mūdus tibi. mūdi gl̄iam tanqđ mortuus nō aspi/

ciās. viuēns contemne qđ post mortem nō poteris h̄e De
huius mundi vita dicit. Hiero. **D**o vita mundi non vita s̄z
mors. vita fallax vita onusta tristicijs. ibecillis et umbratica
vita mēdax nūc ut flores statim arescis p̄uans vitā cui īest
vita fragilis vita momnetanea et caduca que quāto magis
crescis tāto magis decrescis. cū plus p̄cedis plus ad mortē
appropinq̄s. o vita plena laqueis quot in mundo homies
illa queas. qu or parte ī sustinet tormenta infernalia. q̄z b̄tis
q̄ tuas agnoscit fallacias q̄s beatior q̄ de tuis nō curat blan-
dicijs. q̄s beatissimus q̄ a te bñ p̄uatus est. Augu. **D**ūdus
clamat ego deficiam. caro clamat ego inficiam miser quem
seq̄ris. **D**o karissime si hec (que iam legisti) nō te moueat ad
temptū mudi et eoz (q̄ in eo sunt) audi. **B**er. de amatorib⁹
mundi dicentem ve illis qbus p̄parat dolor vermuī ardor
flāmarū sitis p̄tinua. fletus et stridor detū horribiles facies
demonij. ibi mors optabitur et nō dabatur ibi nullus ordo
sed sempiternus horror quisputas tunc erit meror que tristia
cia q̄s luctus q̄n sepabitur iniustus a p̄sortio iustor̄ et tradē-
tur iniusti potestate demonum et ibunt cum eis ad ceterum
supplūcium. gaudia paradisi nunq̄ suscepturi s̄z p̄petuo cui
ciādi. ibi torqueens nec p̄imes fatigabitur. q̄ torquebitur nō
morū sed sine spe venie viuent et non morient. morient et nō
p̄sument. **I**sid. **S**i habes sapientiā salomonis. fortitudinē
Sampsonis. si longitudinē vite **E**noch. si p̄tholo. ne i po-
tentate. si diuitias **C**rei. quid p̄dest tibi si caro tua das ver-
mib⁹. anima demonib⁹ crucianda cum diuitiis sine fine. **T**ez
mouere se debet ad despiciendū hunc mundū et ea q̄ in mu-
ndo sunt breuitas tuis et vite. et incertitudo mortis. **Vnde**
Greg. **R**eprobor mentes idcirco multa negter agunt qui
se hic viuere diuitias arbitrant̄. iusti vero q̄ breuitatez vite
sue considerat elationes et immūdicie culpas declinat. **D**e
breuitate huius vite dī b̄tis **J**acobi. iii. cap. canonice sue.
Quid est vita nostra nisi vapor ad modicū apparenſ dein
ceps exterminabil. **L**et Aug. Ult̄a hoīs ira breuis est ab in-
fania usq̄ ad decrepitā senectutē. **A**daꝝ si adhuc viueret et
bodie moreret quid illi longitudo vite p̄fuisset. **I**dem q̄cqd

c. l.

De tpe vinitur de spacio viuedi diminuit. vt oino nihil aliis
sit vita pñs q̄ cursus ad mortē. in quo nemo stare paululus
vel tardius ire pmittit. sed r̄genit oēs pari motu singul' die
bus facere dictā ad corporis mortē. **S**eneca Quotidie mori
mur. qr quotidie demis aliquia p̄s vite. ecce dilectissime si be
nete inspereris et verba tibi iam dicta ac etiā postea scribē
da cordis aurib⁹ diligenter p̄cperis potius d̄beres dice/
re vado ad moriendū q̄ crederes p̄ longū t̄ps viuere. et forte
dices hec verba vltima vado ad moriendū tu at estimas
diu viuere. et hec t̄palia bona et mundana gaudia annis mul
tis in deliciis possidere. **S**ed karissime nō sic hō em̄ ut ait
psal. Vanitati similis factus dies eius

De falsa mūndi gl̄ia potentia et dignitate et caducis eius
dimitijs cōtemmendis. **L**apl̄m. v.

Bi sunt p̄ncipes gentiū qui dominant̄ sup bestias
que sunt in terra q̄ in aub⁹ celi ludunt q̄ argentum
thesaurizat̄ et aurū in quo cōfidūt homines et nō est fi
nis acq̄sitois eoz exterminati sunt ad inferos descēderūt. et
alijs in loco eoz surrexerūt. vt scribit̄ Baruch. iii. **E**t hec p̄ba
gtractas in somnis suis sic ait. **U**bi sunt insupabiles ora
tores. vbi q̄ cōuenientius festa disponebat. vbi equoz splen
di nutritores. vbi exercitū duces. vbi satrapez et tyrāni. non
ne oēs puluis et fanille. nōne in paucis versib⁹ est eoz medi
moria vite. respice sepulchra eoz et vide q̄s seruus q̄s dñs
q̄s diues q̄s paup. et discerne si potes villicū a rege fortē
a debili pulchrū a deformi. **S**ciendū est q̄ hūana gl̄ia ex q̄
cūq̄ re pueniat est fugiēda: **P**rimo qr vilissima est in sua cō
ditōe. **S**econdo qr fallissima in p̄missione. **T**ercio qr vanissi
ma et fragilissima induratiōe. **Q**uarto qr malignissima in re
tributōe. **D**ico p̄mo q̄ mundana gl̄ia nob̄ est iō fugiēda: q̄a
vilissima et hoc de sua natura. scribit̄ em̄. i. **M**ach. ii. **G**lia
eius sterlus et v̄mis. hodie extollis cras n̄ inuenis. **Q**uid in
rebo stercore detestabilius. qd in aialib⁹ verme vilius. ḡssi in
anis gl̄ia hois in stercore et verme cōsistit. hoib⁹ nō est ap
petēda sed fugiēda. **E**sta nūndi gl̄ia putrido ligno similis
De q̄ philo. docet et experientia cōprobat qd de nocte lucet